

СЕРІЯ « ДОМАШНІ УЛЮБЛЕНЦІ »

МОРСЬКІ СВИНКИ

(рекомендації по догляду, годівлі та
утриманню)

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ЕКОЛОГО-НАТУРАЛІСТИЧНОЇ
ТВОРЧОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

СЕРІЯ « ДОМАШНІ УЛЮБЛЕНЦІ»

МОРСЬКІ СВИНКИ

**(рекомендації по догляду, годівлі та
утриманню)**

Тернопіль – 2013

Ця книжка буде цікава для всіх, хто любить тварин і хоче щоб у нього, вдома жив його улюбленець. Збірка розрахована на широке коло читачів які хочуть більше дізнатися про своїх домашніх улюбленців.

Рекомендовано до друку методичною радою обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді (протокол № 2 від 18.03.2013р.)

Рецензенти: заступник директора по навчальній частині Тернопільського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Кухарська Т.А.

Підготувала: методист Тернопільського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Березіцька М.М.

Відповідальний за випуск: директор Тернопільського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Герц І.І.

З М І С Т

Вступ	6
Пам'ятка починаючому свинководу	7
Де купувати? Кого купити?	9
Утримання різностатевих тварин	10
Морська свинка. Породи. Різновидності.	12
Використана література	18

ВСТУП

Тваринний світ з його надзвичайною різноманітністю розмірів, форм, будови, забарвлення, способу життя вивчений досі недостатньо. Жоден учений-зоолог не може дати відповіді на просте запитання: а скільки ж усього видів тварин, великих і малих, входить до складу фауни нашої планети?

Багато тварин приручених людиною вже давно стали жити поряд з нею, більше того, вони стали домашніми улюбленцями, «членами родини», все це покладає на нас певні зобов'язання. Ми відповідальні за тих кого приручили, а тому мусимо належним чином доглядати за ними. Для цього нам потрібні певні знання, життєвий досвід, терпіння та спостережливість.

На базі Тернопільського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді вже багато років діє куток живої природи де мешкають хом'яки, морські свинки, шиншили, піщанки, декоративні кролики та папуги. За багаторічними спостереженнями та практичним досвідом роботи з дрібними тваринами можна зробити висновок про їх надзвичайні особливості поведінки. Саме тому було започатковано випуск серії збірок «Домашні улюбленці», яка буде цікава для всіх, хто любить тварин і хоче щоб у нього, вдома жило звірятко. Вона розрахована на широке коло читачів які хочуть більше дізнатися про особливості своїх домашніх улюбленців.

«Морські свинки» – друга збірка цієї серії.

ХОЧУ морську свинку!
ПАМ'ЯТКА починаючому свинководу,
або напуття від досвідчених свинководів початківцям.

Сама назва "морська свинка", або як її ще називають гвінейська (guinea pig), не має точного походження. "Guinea" могла б бути у розумінні Гвіани в Південній Америці, або може відноситися до Гвінеї в Західній Африці, де морська свинка, можливо, пройшла свій шлях через море до Європи разом з торгівлею рабами. Чи це назва, можливо, відноситься до золотої монети, відомої як Гвінея, яка, як часто говорять, була ціною заплаченої за дружнього гризуна, який пищить як свиня.

У Англії – Indian little pig – маленька індійська свинка, restless cavy – неспокійна (рухлива) свинка, Guinea pig – гвінейська свинка, domestic cavy – домашня свинка. Індіанці називають свинку ім'ям, яке для європейці чується як "cavy". Іспанці, що живуть в Америці, назвали цього звірка іспанським ім'ям кролика, між тим як інші колоністи продовжували завзято називати його маленькою свинкою, цю назва і було привезено до Європи разом з твариною.

До появи європейців в Америці свинка служила їжею тубільцям. Всі іспанські письменники того часу згадують про неї, як про маленького кролика. Може здатися дивним, що це дика тварина називається гвінейської свинкою, хоча вона не належить до породи свиней і не є уродженцем Гвінеї. Це, ймовірно, пояснюється тим, яким шляхом європейці дізналися про існування свинки. Коли іспанці проникли в Перу, вони побачили виставлену на продаж маленьку тварину, дуже схожу на молочне поросся. З іншого боку, древні письменники називали Америку Індією. Ось чому вони назвали цього маленького звірка porco da India, porcena da India, індійської свинкою. Назва гвінейська свинка, здається, англійського походження, і М.Кумберленд говорить, що, ймовірно, воно походить від того, що англійці мали більше торговельних відносин з берегами Гвінеї, ніж з Південною Америкою, і тому звикли дивитися на Гвінею, як на частину Індії. Подібність свинки з домашньою свинею відбувалося, головним чином, від способу приготування її в їжу тубільцями; вони її обдавали окропом, щоб очистити від шерсті, як це робилося, щоб зняти щетину зі свині.

У Франції морська свинка має назву cochon d'Inde – індійська свинка – або sobaye, в Іспанії вона Cochinito de India – індійська свинка, в Італії porcella da India, або porchita da India – індійська свинка, в Португалії – Porcumho da India – індійська свинка, у Бельгії – cochon des montagnes – гірська свинка, в Голландії – Indiaamsch varken – індійська свинка, у Німеччині – Meerschweinchen – морська свинка.

Отже, при першому поверхневому знайомстві з морськими свинками, у вас склалося саме сприятливе враження про цих тварин, ви визнали їх чарівними і вирішили, що такий домашній вихованець вам цілком підходить.

До того, як довгоочікувана покупка буде здійснена, пропонуємо ще раз зважити всі "за" і "проти". З того моменту, як у вашому будинку з'являється новий мешканець, у вас з'являється ряд зобов'язань перед ним.

ВАЖЛИВО!

Помітну частину вашого часу і грошей ви відтепер приділяєте ще одному членові вашої родини.

Маленькі "але":

- Морські свинки неагресивні (рідко, однак, серед морських свинок іноді зустрічаються кусючі екземпляри), але це не означає, що тварина буде відразу ж вести себе дружелюбно і довірливо. Від природи вони дуже полохливі, і протягом довгого часу звір може ставитися до вас насторожено.

- Морська свинка швидко вчиться впізнавати свого господаря, багато тварин швидко звикають і відгукуються в подальшому на свою кличку, однак не варто очікувати від морської свинки тямти і слухняності, активної "гри" з дитиною, тим більше виконання будь-яких команд. Морські свинки не наділені інтелектом собаки або кішки і багато в чому їх поведінка досить-примітивна.

- Морські свинки не піддаються дресируванню і в туалет звикають ходити по всьому простору клітки, а не в строго відведеному для цього господарем місці. Тому необхідно регулярно (не менше одного разу на тиждень, але краще – два) міняти підстилку в клітці, щоб уникнути хвороби тварини і різкого запаху в кімнаті.

- Багато морських свинок дуже рухливі, особливо в дитинстві. У зв'язку з цим будьте готові до того, що навколо клітки, в якій живуть ваші вихованці, будуть постійно розкидані тирса, сіно і послід (виняток становлять так звані клітки – «тераріуми» з пластиковими стінками замість ґрат)

- Режим дня морської свинки, як правило, збігається з людським, тобто вночі вона спить, а вдень не спить. Але не виключена можливість того, що деяким тваринкам не захочеться спати вночі. Крім того, рано вранці свинка може шумно пити з підвісної поїлки. Тому, якщо ви дуже сприйнятливі до різного роду шумів, то повинні продумати місце розташування клітки далеко від місць сімейного відпочинку.

- Морські свинки дуже «балакучі». Часом вони ведуть себе занадто шумно і нав'язливо, вимагаючи вашої уваги або випрошуючи ласощі.

- Морські свинки також краще розвиваються і краще себе почувають, якщо мають можливість хоча б раз на день побігати по кімнаті на волі. При цьому необхідно пам'ятати:

- що свинки – гризуни, і можуть злегка погризти меблі і драти поблизу місця їх вихулу;
- можуть забратися в трудно доступні для людини місця;
- можуть забруднити килими або підлоги «продуктами своєї життєдіяльності»;
- можуть захворіти, якщо поряд знаходиться джерело холодного повітря або протягу.

- **ВАЖЛИВО!** Деякі особливості поведінки ваших вихованців можуть вас розчарувати.

Попередньо

Перш ніж у вашому будинку з'явиться новий мешканець, подбайте про те, щоб він був забезпечений усім необхідним для життя. Підготуйте для нього:

- простору клітку або тераріум для гризунів (для нормальної життєдіяльності однієї-двох свинок бажано купувати клітку площею не менше 50х70см);
- поїлку;
- миску;
- зерновий спеціалізований корм;
- сіно;
- тирса і / або гігієнічний деревний наповнювач;
- **ВАЖЛИВО!** Перш ніж купувати морську свинку, підготуйте клітку, корм та аксесуари.

Де купувати?

Придбати морську свинку можна на тваринному ринку або в зоомагазині.

На сьогоднішній день кращою є практика придбання тварин безпосередньо у людей, що займаються їх розведенням. При покупці звірка в зоомагазині, особливо в зоомагазині «широкого профілю», висока ймовірність придбання хворої, ослабленої тварини, вагітної самки. Як правило, зоомагазин не має інформації про походження та спадковості звірка. Тому перед тим, як купити морську свинку її слід добре оглянути.

Кого купити?

Не рекомендується заводити єдину тварину. Морські свинки дуже чутливі до нестачі спілкування і на самоті почувають себе погано. Якщо ви в змозі забезпечити належний догляд одному звіру, то покупка відразу двох особин вас ніяк не утруднить, зате ви забезпечите необхідний життєвий мінімум своїй улюбленій тварині і отримаєте несподівано велике задоволення від спостереження за їх спільним життям.

Купуйте тварин однієї статі і одного віку. Таким чином, ви забезпечите своїм тваринкам хорошу компанію і виключить можливість несподіваного потомства.

На думку багатьох любителів морських свинок, краще один з одним уживаються самочки. В одній клітці можна утримувати кілька особин. Треба враховувати при цьому, що клітина повинна бути досить просторою.

Відносно спільного утримання самців єдиної думки серед любителів морських свинок поки не склалося. Більшість відзначають, що два дорослих самця насилу уживаються разом, конкуруючи один з одним.

Конкуренція нерідко призводить до бійки між самцями з нанесенням деяких ран і подряпин один одному (аж до поривів вух). Однак варто згадати, що нелагідність і спалахи агресії нерідко можуть виникнути і у винятково дамському колективі. Особливо, якщо у самок є поросята. Разом з тим у практиці відомі випадки і мирного сусідства свинок чоловічої статі.

Характери морських свинок дуже різноманітні, так що кожна ситуація дуже індивідуальна. Єдина порада, яку можна дати: намагайтеся знайомити тварин з самого юного віку. У цьому випадку шансів ужитися один з одним у них буде більше.

ВАЖЛИВО!

- Морські свинки погано переносять самотність. Заводьте пару одностатевих тварин, бажано самок.
- В даний час у продажу є просторі клітини з перегородкою посередині, що забезпечує активне спілкування між звірками будь-якої статі і відсутність у них конфліктів або небажаного потомства.
- Якщо ви хочете завести самця, то необхідно дізнатися, як проводиться спеціальний догляд за його статевими залозами.

Утримання різностатевих тварин

Якщо ви утримуєте самку і самця і не плануєте в'язку, то помістіть їх у різні клітини або придбайте простору клітку з перегородкою посередині.

Якщо Ви все-таки зважилися отримати потомство від ваших тварин:

ВАЖЛИВО!

- Плануючи в'язку, задумайтеся, чи зможете ви надалі «прилаштувати» народжених дитинчат.

- Якщо доля майбутніх дитинчат визначена, то треба врахувати наступне – не можна в'язати самок, якщо їм більше одного року і до цього вони не мали потомства;

- Не можна в'язати самок, які не досягли віку 5 місяців;

- Дитинчата безпородних морських свинок, а також метиси менш затребувані, ніж породисті тварини. У зв'язку з цим настійно не рекомендується:

- в'язати безпородних тварин і тварин різних порід між собою;
- не можна в'язати самок більше двох-трьох разів на рік;
- не можна в'язати самок, якщо їм вже більше трьох років;
- під час або відразу після вагітності самка може загинути від токсикозу.

ВАЖЛИВО!

Ніколи не в'яжіть тварин «просто так», заради забави. Цим ви піддаєте ризику здоров'я самки і заохочуєте появу «неякісного» потомства.

Нерідко у любителів морських свинок (особливо у початківців) спостерігається азарт розведення свинок: одне потомство з'являється за іншим, часто без перерви. Необхідно пам'ятати, що цим ви піддаєте загрози

здоров'я народжуючої свинки. Які б не були красиві маленькі поросята, необхідно вчасно зупинитися і задуматися про здоров'я свинки-мами і про подальшу долю народжених нею тварин.

Крім того, в даний час серед любителів морських свинок відзначається тенденція постійної зміни своїх свинок, пов'язаної зі зміною інтересів і переваг (від однієї породи до іншої і т.п.) Часто спостерігається така картина, коли початківець свинковод-любитель заводить собі свинку, потім, поспілкувавшись на форумі або відвідавши виставку морських свинок, розуміє, що його свинка далека від ідеалу. Тоді він заводить ще одну свинку, потім ще, ще... Далі свинковод приходять до висновку, що стільки свинок він містити не в змозі, і робить спроби позбутися половини свого стада. Однак на цьому етапі він неминуче стикається з тим, що охочих придбати його дорослих свинок виявляється не так вже й багато... Тому будь-якому свинководу дуже важливо вчасно зупинитися і подумати про подальшу долю його тварин.

ДУЖЕ ВАЖЛИВО!

СВИНКОВОДУ завжди необхідно **ПАМ'ЯТАТИ**, що свинка – маленька беззахисна жива істота, за життя і долю якого господар несе пряму відповідальність!

Якщо Ви це усвідомили, то Ви і є той довгоочікуваний господар – мрія будь-якої морської свинки.

Морська свинка. Породи. Різновидності.

Існує величезна різноманітність порід і різновидів морських свинок.

Пропонуємо вам приблизну класифікацію. Залежно від довжини вовни їх підрозділяють на короткошерстих і довгошерстих.

Селф – вся свинка пофарбована в один колір (без домішування будь-якого іншого відтінку), колір лап і вух співпадає з основним кольором. Можуть бути різних забарвлень – чорний, білий з темними очима, лилувий, бежевий, червоний, шафранувий, буйволинний, коричневий, кремовий

Сатинові – шерсть даних свинок відрізняється особливою м'якістю по своїй структурі і глянцеvim, блискучим ефектом. Можливі любі кольори, але частіше однотонні або двоколірні.

Двоколірні – тіло свинки зафарбоване тільки двома кольорами.

Триколірні – шерсть забарвлена трьома різними кольорами. Кольори не перемішані між собою, і утворюються у своєрідні зони, що мають чіткі межі.

Далматини – для них характерна наявність білої смуги на мордочці, що розділяє її на так звану маску, по всьому периметру тіла на основному кольорі є плями іншого відтінку, розміром не більше горошини, на животі також присутні плями, лапи і вуха пофарбовані рівномірно.

Гімалайці – свинки зафарбовані в білий колір, тільки ніс, вуха і лапки пофарбовані в коричневий, або чорний колір.

Агуті – кінчики шерсті мають, як правило, світлий відтінок, що відрізняється від основного забарвлення. Зустрічаються золоті, срібні, коричневі, лимонні, кремові шоколадні агуті.

Чалі – голова, лапи, вуха пофарбовані в основний колір без домішки іншого відтінку, тільки на тілі є так звана суміш солі з перцем, коли волоски одного кольору ростуть уперемішку з іншим.

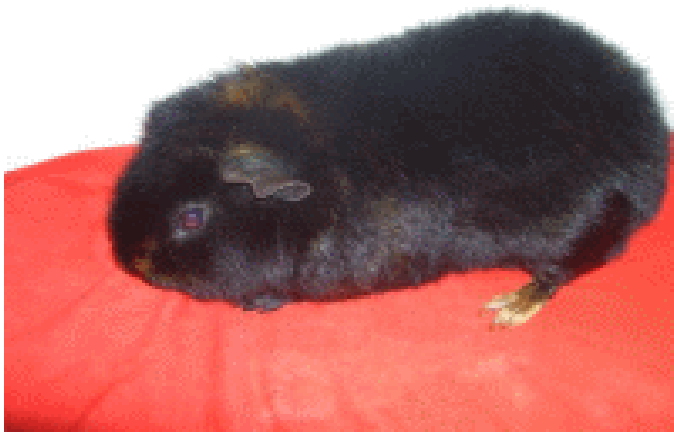
Англійський крестед – колір тіла і розетки ідентичні

Американський крестед – тіло свинки пофарбовано в один колір, як у Селф, тільки на голові є розетка білого кольору.

Рекс – шерсть жорстка і кучерява (хвиляста). Можливі різні кольори.

Тедді – шерсть коротка, м'яка, пряма (або злегка хвиляста), стоїть "дубки" по всьому тілу свинки, на дотик нагадує плюш. Можливі будь-які забарвлення.

Ріджбек – мають на крижах розетку, а на спині шерсть збирається на своєрідну гірку уздовж хребта. Можливі будь-які забарвлення.

Абісинці – мають по всьому периметру тіла розетки, в ідеалі симетричні. Можливі інші кольори.

Підпали – навколо очей утворюються своєрідні окуляри, і на животі шерсть забарвлена в відмінний від основного забарвлення колір.

Шелті – росте шерсть строго у напрямку від мордочки до низу, на тілі немає жодної розетки. Бувають різних відтінків.

Коронет – шерсть росте як у Шелти, на голові є розетка, яка утворює так звану корону.

Перуанські – шерсть росте вперед, у напрямку до мордочки, і спадає на очі. В ідеалі у свинки має бути тільки внизу 2 розетки, але частіше зустрічаються особини, у яких є додаткові розетки на тілі.

Тексель – кучерява шерсть, що росте у напрямку від мордочки вниз, на тілі не має жодної розетки. Бувають різних забарвлень.

Меріно – хвиляста шерсть росте так як і у Текселя, тільки на голові є одна розетка.

Альпака – кучерява шерсть росте вперед, у напрямку до мордочки. Ззаду є дві єдині розетки.

Куї – це гігантські морські свинки, батьківщина яких Південна Америка. При народженні вони важать 100 - 150 г, в три місяці - 700-800 г, а у віці 4 місяців їх вага становить понад 1 кг. Дорослі особини важать в середньому 2-3 кг.

Galloway – нещодавно зареєстрована порода свинок. Однотонна шерсть з білим ременем на спині.

Скінні – голі морські свинки, мають шерсть тільки на носі і лапках.

Болдуїн – повністю відсутня шерсть на тілі. Народжуються маляки в шерсті, але з часом вона повністю випадає.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

Богданова И.Б. Хомяки и морские свинки. Харьков, 1998. 30 с.

Михайлов В.А. Хомячки : Животные в нашем доме. –М.: ЮВЕНС, 2000. – 96 с.

Рахманов А.И. Хомяки и морские свинки. «Акваріум». 2003. – 158 с.

Сьюзан Мередит. Хомячки. Москва «РОСМЭН». 2000. – 31 с.